

ніе и една икономія такова, чото на днешенъ день изнасѧть голѣмы количества за чюждыты страны, также и за Инглітера. Него работять както слѣдва: сгорящавать въ обыкновенъ аламбикъ единъ смѣсь отъ равна тяжесть спиртъ и лоевъ сапунъ, нарѣзанъ на ластунки и съвѣршено усущенъ въ пещь; едно добрѣ расположено вито тѣрбило· прави да ся стїстне спиртъ-тъ по-лека-лека като ся прѣварява. Послѣ задбржаватъ смѣсь-тѣ на умѣренна температура, доклѣ всичкото стане съвѣршено прозирно; тогась изгасяватъ огъня, оставятъ я да ся уталожи, и отгорѣ за нѣсколько чая сисыватъ прозирното тѣсто въ раклы. Тѣй изработеный сапунъ не добыва съвѣршена прозирность, освѣнъ кога произведеніето е твѣрдѣ сухо, за което иѣчто е потрѣбно чисто най-малко три недѣли. Чисто напарватъ тоязъ сапунъ чѣрвенъ съ спиртно гѣсто раствореніе отъ брошь, и тѣмножль съ едно раствореніе отъ индійскій чафранъ.

Мякъ сапунъ. Макый сапунъ или *смѣтана сапунъ* става съ най-голѣма леснина: размѣсватъ 2 ч. свинскѣ масть съ 3 ч. лутж отъ парителенъ поташъ, да бѣлежи 17° на мѣро-соля; сетиѣ оставатъ малко по-малко смѣсь-тѣ да вѣзври, и все да ври доклѣ стѣстваніето стане съвѣршено; тогась направятъ да ся испари водата много, доклѣ не излази вѣке пара и тѣстото да стане твѣрдѣ чисто, за да ся разбѣрка лесно; кога сапунъ-тѣ е добрѣ изработенъ, той трѣба да е бѣль и лѣскавъ както сиѣгъ-тѣ.

Часовникарство.

Отъ край свѣта както и въ пѣрвiti вѣкове на христіянско-то лѣточисленіе, хората мѣряха врѣмѧто посрѣдствомъ слѣчеви часовници, и съ клепсидри или водни часовници; въ пѣрвiti, посрѣдствомъ една игла или горната показалка въ единъ перпендикуляренъ строй на часовника, и на която сѣнката падаше върху опредѣлены рѣзки да бѣлѣжатъ часоветы; въ вторити, посрѣдствомъ едно количество вода да ся истича, прѣзъ една малка дупчица, отъ една сѣждина, върху която имаше теглено рѣзки, что показваха отъ колко врѣмѧ сѣждината ся испразнуваше; напослѣ много по-кѣсно измыслиха и едно-по-друго усъвѣршиха часовницити за окачваніе, за въ пазуха и крономѣтры, да бѣлѣжатъ врѣмѧто съ различни меканически движенія, които щемъ опишемъ нынѣ.

На повѣчето окачени часовници, потикъ-тѣ е една тяжесть, закачена за една врѣвъ да е цавита на една трѣкалце; другити край на нея врѣвъ има единъ противнѣ-тяжесть по-лекъ, която дѣржи опнатж. Ако тая тяжесть оставаше свободно на дѣйствието отъ тяжесть-та, то щаше падне съ една бѣрза скоростъ; оба-